

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3005/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., које заступа пуномоћник Шиме Секулић, адвокат у ..., против тужене Градске општине Палилула Београд, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, уз учешће умешача на страни тужене ВВ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8576/19 од 22.07.2020. године, у седници већа одржаној 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8576/19 од 22.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14722/17 од 13.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијено је преиначење тужбе; ставом другим изреке утврђено је да тужиоци имају право по основу сустанарског односа на проширење на собе број 5 и 7, што са њиховом собом број 6 са заједничким улазом, заједничким ходником и ВЦ-ом, на мансарди у стамбеној згради у ... у улици, чини једну стамбену јединицу на којој тужиоци имају право закупа на неодређено време и одређен је тужилац АА као носилац права закупа, а тужилац ББ као члан његовог породичног домаћинства; ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев да се утврди да тужиоци имају право по основу сустанарског односа на проширење на летњу кухињу и дограђено купатило испод степеништа на истој адреси као и право закупа на неодређено време на овој просторији; ставом четвртим изреке одбачена је тужба у делу којим је тражено да умешач ВВ призна и трпи право опредељено другим и трећим ставом изреке; ставом петим изреке обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 202.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8576/19 од 22.07.2020. године одбачена је жалба тужилаца изјављена против другог става изреке првостепене

пресуде, а одбијене су жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена у преосталом делу и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је делимично основан према члановима 34. и 48. става 2. Закона о становању јер соба број 6 представља недељиву грађевинску целину са собама број 5 и 7, које су престали да користе ранији носиоци станарског права, а тужиоцу су живели у заједничком домаћинству са пок. ГГ, која је била носилац станарског права, и немају решено стамбено питање. О захтеву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење поднета је 17.03.2008. године, а побијана другостепена пресуда донета је 22.07.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 501.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић